

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 4738/06
21.11.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Обрада Андрића и Томислава Медведа, чланова већа, са саветником Врховног суда Биљаном Шундерић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, кога заступа пуномоћник АБ, адвокат, против туженог Војне поште 1084 Београд, ради поништаја решења УП-2 бр. 327-4/2006 од 04.08.2006. године, у правној ствари престанка службе цивилног лица, у нејавној седници већа одржаној дана 21.11.2007. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Војне поште 1084 Београд УП-2 бр. 327-4/2006 од 04.08.2006. године.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Војне поште 1099 Београд, УП-1 број 70-3 од 06.06.2006. године, којим решењем је одлучено да тужиоцу престане служба у Војсци СЦГ на неодређено време, по основу члана 143. став 1. тачка 9. Закона о Војсци Југославије, уз право на једнократну отпремнину у висини од дванаестоструког износа бруто плате са даном престанка службе, коју је остварио за месец који претходи месецу у коме му престаје служба.

Тужбом којом је покренуо овај управни спор тужилац, преко пуномоћника, оспорава законитост решења туженог органа због учињених повреда правила поступка, нетачно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, те погрешне примене материјалног права. Наводима тужбе указује да је и првобитно донетим решењем првостепеног органа од 08.04.2005. године повређен закон на штету тужиоца, јер у време доношења тог решења тужилац није испуњавао прописане услове за остваривање права на пензију. Такође указује да се ни из новодонетог првостепеног решења од 06.06.2006. године, као ни из оспореног решења не виде разлози за донету одлуку, нити се по оцени туженог, тим првостепеним решењем тужиоцу може престанак радног односа утврђивати ретроактивно са 10.05.2005. године. Такође указује да је поступајући на наведени начин првостепени орган погрешно утврдио дан престанка радног односа, па самим тим и висину плате остварене у месецу који је претходио месецу у коме је тужиоцу престала служба у Војсци. Оспорава и тачност тврдње туженог органа да се тужиоцу није могло обезбедити неко друго законом прописано право истичући да му је од стране Министарства одбране понуђено радно место у Крагујевцу, које је 15.05.2006. године и прихватио, а о чему је дао и писмену изјаву која је службено заведена од стране надлежног и претпостављеног старешине. Како са наведених разлога налази да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, предлаже да суд тужбу уважи и поништи првостепено решење од 06.06.2006. године, као и оспорено решење од 04.08.2006. године.

У одговору на тужбу тужени орган остао је у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије.

Испитујући законитост решења туженог органа, у смислу члана 39. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96), оценом навода изнетих у тужби, одговора на тужбу и списка предмета ове управно-правне ствари, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је основана.

Наиме, и по оцени овог суда основано тужилац тужбом оспорава правилност ожалбеног првостепеног решења, па самим тим и правилност и законитост оспореног решења. Ово стога што се увидом у списе предмета несумњиво може утврдити да се поводом исте управно-правне ствари, а у односу на исто лице у списима предмета налазе два првостепена решења, која решења су оба на правној снази, а којима је радно-правни статус тужиоца решен на различите начине. Наиме, решењем првостепеног органа од 08.04.2005. године тужиоцу је престала служба у Војсци Србије и Црне Горе са датумом 15.04.2005. године и то по сили закона због испуњења услова за пензију, а које првостепено решење је оглашено ништавим решењем Војне поште бр. 1099 Београд, УП-2 бр. 70-1 од 17.05.2006. године. Истовремено у списима предмета налази се и решење првостепеног органа, односно Војне поште бр. 1099 Београд УП-1 бр. 70-3 од 06.06.2006. године којим решењем тужиоцу престаје служба у Војсци Србије и Црне Горе са 10.05.2005. године због укидања радног места на које је распоређен, са правом на отпремнину у висини дванаестоструког износа бруто плате са даном престанка службе, коју је остварио за месец који претходи месецу у коме му престаје служба, умањен за износ у висини четворомесечне плате коју је именовани тужилац остварио у УП 5522 Поштом, Изв бр. 1120/50 од 08.04.2005. године, а против којег првостепеног

остварио по решењу ВП 5522 пожега, инт.бр.1159-59 од 08.04.2005. године, а против ког првостепеног решења је тужилац изјавио жалбу, која је одбијена оспореним решењем туженог Војне поште 1084 Београд, УП-2 бр. 327-4/2006 од 04.08.2006. године, као неоснована, након чега је то оспорено решење постало коначно и против ког решења је тужилац покренуо предметни управни спор. Међутим, увидом у службену евиденцију суда утврђено је да је Врховни суд Србије, а поступајући по тужби коју је тужилац такође изјавио и на другостепено решење Војне поште 1099 Београд УП-2 бр. 70-1 од 17.05.2006. године, пресудом суда У. 3042/06 од 26.09.2007. године предметну тужбу уважио те поништио то другостепено решење, након чега је остало на правној снази решење првостепеног органа од 08.04.2005. године, а које је било оглашено ништавим тим оспореним решењем туженог од 17.05.2006. године.

Код оваквог чињеничног стања ствари, те околности да је ожалбено решење - решење првостепеног органа од 06.06.2006. године донето пре него је првобитно донето другостепено решење туженог од 17.05.2006. године постало правноснажно и чињенице да у конкретној управно-правној ствари егзистирају два решења првостепених органа, којима се питање престанка својства цивилном лицу - овде тужиоцу, решава на различите начине, то Врховни суд Србије налази да су на наведени начин повређена правила поступања од утицаја на оцену законитости оспореног решења, због којих повреда се за сада предметни спор не може расправити.

Са напред наведених разлога, Врховни суд Србије је на основу одредбе члана 41. став 2. у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде, а да се при том није даље упуштао у оцену навода тужбе и правилност оспореног решења у материјално-правном смислу.

У извршењу пресуде тужени орган ће донети ново, на закону засновано решење, придржавајући се при том навода изнетих у жалби, као и у тужби, али и примедба суда у погледу поступка изнетих у овој пресуди, у року и на начин прописан одредбом члана 61. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 21.11.2007. године, У.4738/06

Записничар, Председник већа-судија,

Биљана Шундерић, с.р. Олга Ђуричић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК